

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Tertivs, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Qvadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 9. Audiendos esse pœnitentiæ prædicatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](#)

Cap. I. Que opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, facienda?

rimus quoniam non peccauimus; mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis. At si confiteamur peccata nostra; fidelis est, & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniuritate. Est ergo hæc altera causa, ob quam nos bellis exercet, ut munder, ac sanet; Ecclesiastique suam velut agrum sentibus oblitum purget. Nec ante cessabit, quam nos cesserimus sentes, & spinas, & tribulos proferre. Vbi autem viderit, nos confiteri peccata nostra, quod maximè querit castigatione sua, & ipse gladium in vaginam reponet. Est enim velut peritus medicus, qui ut agrotantem febri liberet, chirurgo astat, cumque iubet venam ægri secare, nec ante sinit fisti sanguinem, quam videat tantum emissum, quantum iudicat necessarium ad sanitatem: Ita Deus bella mittit & hostes, isti sunt Chirurgi Numinis, isti tam diu mitunt nobis sanguinem, donec Deus jubeat eum fisti. Non jubet autem, donec videat in nobis signa sanitatis. Signa autem sanitatis sunt, si ad eum conuertamus.

Quid moramur igitur? An nondum satis sanguinis misimus? An nondum percussi obstupescimus, neq; plagam sentimus? Itali saltrem decimo turbarum suarum anno ad poenitentiam cū currerunt, nos jam trigesimo anno hæc bella sustinemus, & quam pauci inde facti sunt meliores? Toties, tamque diu percussi nondum expurgiscimur. Cur alibi remedia quaerimus? cur in sola potentia, pecunia, exercitibus nostris spem ponimus? Cur nunc in istum, nunc in aliud culpam rejechimus? Cur humana tantum consilia, & auxilia querimus? Post omnia tentata & desperata. Eremita quidam vir spectat a sanctitate spiritu diuino instinctus, ad populum dicatur processisse, cumq; Dei nomine monuisse, nisi ad poenitentiam se conferrent, ac supplices pacem eius, & misericordiam postularent, fore, ut breui uniuersi misera fedaq; lue conciderent. Non dicam de nostri temporis Prophetis, verbo, & calamo, serio ad poenitentiam hortantibus: Nonnè olim cœpit Jonas introire in ciuitatem unius: & clamauit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subuertetur? Et crediderunt viri Ninivitæ in Deum: & predicauerunt ieruum, & vestiti sunt sacris a maiore usq; ad minorem. Et peruenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de solio suo, & abiecti vestimentum suum a se, & induitum est sacco, & sedet in cinere.

IX.

AUDIENDOS
ESSE POENIT-
ENTIAE
PRAEDICATO-
RES.

Iona 3, 4.

B

E

10 Cap. I. Quae opera sunt, tempore belli, exemplo Italorum, facienda?

Et clamauit, & dixit in Niniue ex ore regis, & principum eius, dicente
Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gustent quidquam: nee
pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur saccis homines, & iu-
menta, & clament ad Dominum in fortitudine, & conuertatur vir à
via sua mala, & ab iniuitate, qua est in manibus eorum. Qui scit, si
conuertatur, & ignorcat Deus, & renervatur a furore ire sue, & non
peribimus? Et videt Deus opera eorum, quia conuersti sunt de via sua
mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat, ut
faceret eis, & non fecerit. Mirabile dictu. Niniuitæ homines erant
pessimi, idololatræ, vino, veneri, luxui, impietati penitus immer-
si, & ad vocem unius Ionæ, hominis ignoti ac peregrini, cre-
dunt se interitum meruisse; dicit unus alteri, nec apud magnates
dissimulatur, & peruenit verbum ad regem Niniue, nec contemni-
tur, sed illico ab omnibus obeditur, a minimo usq; ad maximum;
usque adeò, ut etiam infantes à lacte, iumenta à pastu & potu de-
buerint abstinere, unde ingens & infantum ploratus, & matrum
commiseratio, & pecorum mugitus clamorque exortus, luctu &
tristitijs omnia compleuerunt. Quam poenitentiae faciem etiam
unicus Eremita apud Perusinos introduxit. Hunc ergo siue Ionam,
siue Eremitam & ego in publicum prodiens, hodie, imitor, &
poenitentiam prædico. Immò & alij me maiores, nimurum Epi-
scopi ipsi, & ordinarij magistratus Ecclesiastici, qui etiam rogatu
ipsius Serenissimi Electoris magis instigati, poenitentiam, in om-
nibus cathedris prædicari voluerunt.

X.

EXEMPLA
POENITENTI-
VM SEQUEN-
TIA.

Itaque cooperemur Deo. Deus vult nos emendare; etiam
iphi igitur nos emendemus, & poenitentiam agamus, ut Deus
siamus, sitque annus iste Generalis devotionis annus. Habemus ex-
emplum Niniuitarum, est positum ante oculos exemplum Italorum:
Ut enim ibi unum Eremitam secuta est ciuitas Perusina,
hanc autem vicinæ alia atque alia; ita nos quoq; illas sequamur.
Ideò enim hoc illorum exemplum est memorie traditum, ut sit
posterioris poenitentia monimentum. Si ciboram lauitias, si luxum
vestium, si capillorum ornatum, si ritum bibendi, si alias vanas
verbium aut regionum nouitates tam pronis animis imitamur, cur
non & hinc exemplum trahimus, atque aliò propagamus? Illud
sponte, atque in perniciem nostram facimus; hoc facere, & qui-
dem